

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-198/24 – 1

Υπόθεση C-198/24

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία καταθέσεως:

12 Μαρτίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

8 Μαρτίου 2024

Αιτών:

TQ

Καθής:

Mr Green Limited

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Landesgericht für ZRS Wien (περιφερειακό δικαστήριο αστικών υποθέσεων Βιέννης, Αυστρία)

Το Landesgericht für ZRS Wien (περιφερειακό δικαστήριο αστικών υποθέσεων Βιέννης, Αυστρία), ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο [παραλειπόμενα] στην υπόθεση αναγκαστικής εκτελέσεως του αιτούντος TQ, [παραλειπόμενα] Βιέννη, εκπροσωπούμενου από τον Δρ. Sven Rudolf Thorstensen, LL.M., δικηγόρο στη Βιέννη, κατά της καθής Mr. Green Limited, [παραλειπόμενα] Μάλτα, για ποσό 62 878,00 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων, εξέδωσε επί του ενδίκου μέσου που άσκησε ο αιτών κατά της απόφασης του Bezirksgericht Innere Stadt Wien (ειρηνοδικείου Innere Stadt Βιέννης, Αυστρία) της 15ης Φεβρουαρίου 2024, 67 E 810/24f-2, την ακόλουθη

δ ι α τ α ξ η :

1) Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει η διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυνοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 189, σ. 59), την έννοια ότι δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ενέργειες στις οποίες προέβη ο οφειλέτης πριν από τρία ή περισσότερα έτη και/ή εμπόδια στην εκτέλεση της απόφασης στο κράτος μέλος του οφειλέτη;

[παραλειπόμενα] [Αναστολή της διαδικασίας]

Σ κ ε π τ ι κ ό :

Επί του 1):

Με αίτηση της 13ης Φεβρουαρίου 2024, ο αιτών ζήτησε την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού. Εκτός από έναν λογαριασμό της καθής στη Μάλτα, ανέφερε πέντε ακόμη λογαριασμούς στη Σουηδία, το Λουξεμβούργο και την Ιρλανδία. Όσον αφορά τον κίνδυνο, ο αιτών υποστήριξε ότι η καθής είχε μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία μετά από τελεσίδικες και εκτελεστές αποφάσεις καταγγέλλοντας τη σύμβαση με τον αυστριακό τρίτο οφειλέτη DIMOCO Europe GmbH μετά από διαταγές εκτέλεσης του Ιανουαρίου του 2021 ή προηγουμένως στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως. Υπάρχει κίνδυνος να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο και σε άλλες χώρες και να μεταφέρει όλα τα περιουσιακά στοιχεία στη Μάλτα. Στη Μάλτα θεσπίστηκε πρόσφατα νόμος για την απαγόρευση της εκτέλεσης αυστριακών αποφάσεων κατά επιχειρήσεων τυχερών παιγνίων που διαθέτουν μαλτέζικη άδεια λόγω προσβολής της δημόσιας τάξης [παραλειπόμενα].

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αίτηση του αιτούντος για έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 (στο εξής: κανονισμός 655/2014), με το σκεπτικό ότι από τα πραγματικά περιστατικά που συνέβησαν το 2021 δεν μπορούσε να συναχθεί ότι η εκτέλεση ήταν επίσης αδύνατη ή πολύ δύσκολη το 2024. Δεν υπάρχει προφανής επείγουσα ανάγκη διότι ο υποκείμενος εκτελεστός τίτλος χρονολογείται από το 2021 και ο αιτών υπέβαλε την αίτηση το πρώτον μετά από τρία έτη.

Μολονότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Μάλτας αρνείται την εκτέλεση αυστριακών αποφάσεων, δεν είναι σαφές αν και τα ανώτερα δικαστήρια αποφαινόνται προς την κατεύθυνση αυτή [παραλειπόμενα].

Το ένδικο μέσο του αιτούντος βάλλει κατά της εν λόγω απόφασης με το αίτημα να μεταρρυθμιστεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά τρόπον ώστε να γίνει δεκτή

η αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού [παραλειπόμενα].

Συνοπτικά, αντικείμενο της διαδικασίας του ενδίκου μέσου είναι το ζήτημα του κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014. Ο αιτών πρέπει να επικαλεστεί και να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου ματαίωσης ή παρεμπόδισης της εκτέλεσης.

Βάσει των ισχυρισμών και των προσκομισθέντων εγγράφων, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο θεωρεί αποδεδειγμένα τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά και στηρίζει την απόφασή του σε αυτά:

Η καθής είναι επιχείρηση τυχερών παιγνίων με έδρα τη Μάλτα. Διαθέτει μαλτέζικη άδεια για διαδικτυακά τυχερά παίγνια, αλλά όχι άδεια βάσει του αυστριακού νόμου περί τυχερών παιγνίων. Ο αιτών που κατοικεί στην Αυστρία έπαιξε διαδικτυακά τυχερά παίγνια με την καθής στην Αυστρία και, κατά το χρονικό διάστημα από τις 3.1.2017 έως τις 25.4.2019, υπέστη ζημιές συνολικού ύψους 62 878,00 ευρώ, τις οποίες διεκδίκησε στην Αυστρία. Με απόφασή του της 2ας Δεκεμβρίου 2021, το Landesgericht für ZRS Wien (περιφερειακό δικαστήριο αστικών υποθέσεων Βιέννης) καταδίκασε την καθής να καταβάλει στον αιτούντα το ποσό των 62 878,00 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων για την αποκατάσταση των εν λόγω ζημιών. Η έφεση της καθής δεν έγινε δεκτή με την απόφαση του Oberlandesgericht Wien (ανώτατου περιφερειακού δικαστηρίου Βιέννης, Αυστρία) της 21ης Φεβρουαρίου 2022. Αμφότερες οι αποφάσεις είναι τελεσίδικες και εκτελεστές από (τουλάχιστον) τις 13.4.2022. Μέχρι σήμερα, η απαίτηση του αιτούντος δεν έχει εξοφληθεί. Δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν ο αιτών ζήτησε την εκτέλεση στην Αυστρία ή τη Μάλτα για την είσπραξη της εν λόγω απαίτησης.

Κατά το παρελθόν, άλλοι παίκτες επιχείρησαν να ανακτήσουν τα ποσά που τους επιδικάστηκαν μέσω εκτέλεσης στην Αυστρία και είχαν επίσης επιτυχία. Η καθής χρησιμοποίησε την εταιρία Dimoco Europe GmbH, η οποία εδρεύει στην Αυστρία, ως πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στην οποία η καθής είχε πιστωτικό υπόλοιπο και η οποία, ως τρίτος οφειλέτης, εξοφλούσε απαιτήσεις έναντι της καθής μέχρι τις αρχές Φεβρουαρίου 2021. Η καθής κατήγγειλε τη σύμβαση με τη Dimoco Europe GmbH σε χρόνο που δεν μπορεί να προσδιοριστεί ακριβώς πριν από τις 16.2.2021, προκειμένου να στερήσει από τους δανειστές την πρόσβαση στα περιουσιακά στοιχεία. Στη συνέχεια, οι διαδικασίες εκτελέσεως στην Αυστρία δεν ευδοκίμησαν και η καθής αρνήθηκε την καταβολή βάσει αυστριακών αποφάσεων με τις οποίες έγιναν δεκτές οι απαιτήσεις αποκατάστασης των υφιστάμενων ζημιών.

Στις 12.6.2023, το Κοινοβούλιο της Μάλτας ψήφισε τον νόμο XXI του 2023 για την τροποποίηση του νόμου περί τυχερών παιγνίων. Σύμφωνα με το άρθρο 56Α του ως άνω νόμου (στο εξής: νόμος της Μάλτας), απαγορεύονται οι αγωγές κατά επιχειρήσεων τυχερών παιγνίων με μαλτέζικη άδεια και προβλέπεται ότι το δικαστήριο οφείλει να αρνηθεί στη Μάλτα την αναγνώριση και/ή την εκτέλεση

όλων των αλλοδαπών δικαστικών κρίσεων και/ή αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατόπιν τέτοιας αγωγής.

Σε παρόμοιες περιπτώσεις, Αυστριακοί ενάγοντες επιδίωξαν να επιτύχουν την εκτέλεση στη Μάλτα των αποφάσεων που εκδόθηκαν υπέρ τους σε υποθέσεις τυχερών παιγνίων. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Μάλτας («Civil Court First Hall») αρνείται να παραπέμψει την υπόθεση στο ΔΕΕ σχετικά με το κατά πόσον ο νόμος της Μάλτας αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης. Δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί αν οι εν λόγω αποφάσεις είναι τελεσίδικες. Δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν η εκτέλεση αυστριακών αποφάσεων που εκδόθηκαν επί υποθέσεων τυχερών παιγνίων απορρίπτεται στη Μάλτα με τελεσίδικες αποφάσεις.

Νομικές βάσεις:

Οι κρίσιμες διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 (στο εξής: κανονισμός 655/2014), ο οποίος έχει εφαρμογή εν προκειμένω, έχουν ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη 14:

Οι προϋποθέσεις έκδοσης της διαταγής δέσμευσης θα πρέπει να επιτυγχάνουν την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ του συμφέροντος του δανειστή να επιτύχει την έκδοση διαταγής και του συμφέροντος του οφειλέτη να αποτρέψει κατάχρηση της διαταγής.

Κατά συνέπεια, όταν ο δανειστής ζητεί την έκδοση διαταγής δέσμευσης προτού επιτύχει την έκδοση απόφασης, το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση θα πρέπει να πεισθεί βάσει των αποδείξεων που προσκομίζει ο δανειστής ότι υπάρχουν πιθανότητες να κριθεί βάσιμη η αγωγή του κατά του οφειλέτη για την κυρία υπόθεση.

Επιπλέον, ο δανειστής θα πρέπει πάντοτε, ακόμη και όταν έχει ήδη επιτύχει δικαστική απόφαση, να αποδεικνύει στο δικαστήριο ότι η απαίτησή του χρειάζεται επείγουσα δικαστική προστασία και ότι, χωρίς τη διαταγή, η εκτέλεση της υπάρχουσας ή μελλοντικής δικαστικής απόφασης ενδέχεται να εμποδιστεί ή να καταστεί σημαντικά δυσχερέστερη επειδή υφίσταται πραγματικός κίνδυνος ότι, μέχρι να εξασφαλίσει ο δανειστής την εκτέλεση της υπάρχουσας ή μελλοντικής απόφασης, ο οφειλέτης μπορεί να έχει απομακρύνει, αποκρύψει ή καταστρέψει τα περιουσιακά του στοιχεία ή να τα έχει διαθέσει σε χαμηλότερη αξία ή σε ασυνήθιστη ποσότητα ή μέσω ασυνήθιστης ενέργειας.

Το δικαστήριο αξιολογεί τις αποδείξεις που προσκομίζει ο δανειστής για να στηρίξει την ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου. Αυτός θα μπορούσε για παράδειγμα να συνδέεται με τη συμπεριφορά του οφειλέτη σε σχέση με την απαίτηση του δανειστή ή στο πλαίσιο προηγούμενης διαφοράς μεταξύ των μερών, με το πιστωτικό ιστορικό του οφειλέτη, τη φύση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και με τυχόν πρόσφατες ενέργειες του οφειλέτη με αντικείμενο την περιουσία του. Κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, το δικαστήριο μπορεί να

συνεκτιμήσει ότι τυχόν αναλήψεις από λογαριασμούς ή δαπάνες του οφειλέτη για να καλύψει τα συνήθη επιχειρησιακά ή οικογενειακά του έξοδα δεν είναι καθαυτές ασυνήθιστες. Η απλή αθέτηση πληρωμής ή η αμφισβήτηση της απαίτησης ή το απλό γεγονός ότι ο οφειλέτης έχει περισσότερους από έναν δανειστή δεν θα πρέπει να συνιστούν καθαυτά επαρκείς αποδείξεις που δικαιολογούν την έκδοση διαταγής. Ούτε το απλό γεγονός ότι η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη είναι κακή ή επιδεινώνεται θα πρέπει να συνιστά καθαυτό επαρκή λόγο για την έκδοση διαταγής. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει υπόψη τους ανωτέρω παράγοντες κατά τη συνολική αξιολόγηση της ύπαρξης κινδύνου.

Άρθρο 7:

Προϋποθέσεις έκδοσης διαταγής δέσμευσης

1. Το δικαστήριο εκδίδει τη διαταγή δέσμευσης όταν ο δανειστής έχει προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη λήψης ασφαλιστικού μέτρου υπό μορφή διαταγής δέσμευσης λόγω πραγματικού κινδύνου ότι, χωρίς το μέτρο αυτό, η επακόλουθη εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή κατά του οφειλέτη θα εμποδιστεί ή θα καταστεί σημαντικά δυσκολότερη.

2. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη επιτύχει σε κράτος μέλος την έκδοση δικαστικής απόφασης, τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού ή την κατάρτιση δημοσίου εγγράφου που να υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή, ο δανειστής προσκομίζει επίσης επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχουν πιθανότητες να κριθεί βάσιμη η αγωγή του κατά του οφειλέτη για την κυρία υπόθεση.

Άρθρο 22:

Οι διαταγές δέσμευσης που εκδίδονται σε κράτος μέλος κατά τον παρόντα κανονισμό αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται άλλη ειδική διαδικασία και καθίστανται εκτελεστές στο άλλο κράτος μέλος χωρίς να χρειάζεται κήρυξη εκτελεστότητας.

Άρθρο 46, παράγραφος 1:

Όλα τα δικονομικά ζητήματα που δεν ρυθμίζονται συγκεκριμένα στον παρόντα κανονισμό διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους της διαδικασίας.

Άρθρο 48:

Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής:

[...]

β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012·

[...]

Νομικές βάσεις στο αυστριακό δίκαιο:

Το άρθρο 389 του Exekutionsordnung (αυστριακού κώδικα αναγκαστικής εκτελέσεως, στο εξής: ΕΟ) έχει ως εξής:

«Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων

Άρθρο 389 1. Κατά την υποβολή της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, ο κινδυνεύων διάδικος πρέπει να αναφέρει με ακρίβεια το μέτρο που ζητεί, τον χρόνο για τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση καθώς και το δικαίωμα που επικαλείται ή του έχει ήδη αναγνωρισθεί, καθώς και να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η αίτηση λεπτομερώς και με ειλικρίνεια. Αν η αίτηση δεν συνοδεύεται από τα απαιτούμενα αποδεικτικά έγγραφα, τα περιστατικά αυτά και, ελλείψει δικαστικής αποφάσεως αναγνωρίζουσας το δικαίωμα, το δικαίωμα που επικαλείται ο κινδυνεύων διάδικος πρέπει να αποδεικνύονται κατόπιν αιτήσεως του δικαστηρίου.

[...]

Το άρθρο 422 του Exekutionsordnung (αυστριακού κώδικα αναγκαστικής εκτελέσεως) έχει ως εξής:

«Εφαρμογή των διατάξεων για τα προσωρινά μέτρα και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 422 1. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στο παρόν τμήμα ή στον κανονισμό (ΕΕ) 655/2014 περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυννοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (Ευρωπαϊκό κανονισμό δέσμευσης λογαριασμού), οι διατάξεις για τα προσωρινά μέτρα εφαρμόζονται στην ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης διαταγής λογαριασμού.

[...]

Δύο αποφάσεις του ΔΕΕ έχουν εκδοθεί σχετικά με τον κανονισμό 655/2014, αλλά καμία απόφαση σχετικά με τη συγκεκριμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1.

Στην απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2019, το ΔΕΕ έκρινε ότι η διαταγή πληρωμής, η οποία στερείται εκτελεστότητας, δεν αποτελεί δημόσιο έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 10 (C-555/18).

Στην απόφαση της 20ης Απριλίου 2023, το ΔΕΕ έκρινε ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση μη εκτελεστής δικαστικής αποφάσεως, ο δανειστής οφείλει να προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για να γίνει δεκτή η ύπαρξη νόμιμης απαίτησης (C-291/21).

Και στις δύο αποφάσεις, στο σκεπτικό αναφέρεται, με πανομοιότυπη διατύπωση, ότι το άρθρο 7 αποσκοπεί στην επίτευξη δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων του δανειστή και των συμφερόντων του οφειλέτη, προβλέποντας διαφορετικές προϋποθέσεις για την έκδοση της διαταγής δέσμευσης αναλόγως του αν ο δανειστής έχει ήδη λάβει ή όχι, σε κράτος μέλος, τίτλο ο οποίος υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση. Ειδικότερα, στην πρώτη περίπτωση ο δανειστής απαιτείται να αποδείξει μόνον ότι υφίσταται επείγουσα ανάγκη λήψης του ασφαλιστικού μέτρου λόγω της υπάρξεως άμεσου κινδύνου, ενώ στη δεύτερη περίπτωση πρέπει επίσης να πείσει το δικαστήριο περί του εκ πρώτης όψεως βασίμου της απαιτήσεώς του (C-555/18 σκέψη 40, C-291/21 σκέψη 50).

Στις 25.5.2023 στην υπ' αριθ. 3 Ob 219/22k υπόθεση, το Oberster Gerichtshof (Ανώτατο Δικαστήριο, Αυστρία) έκρινε, σε παρόμοια περίπτωση, με κατ' ουσίαν ταυτόσημα επιχειρήματα (με εξαίρεση τον νόμο της Μάλτας), ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014 πληρούνται όταν αποδεικνύεται ενέργεια του οφειλέτη με σκοπό να βλάψει τους δανειστές, η οποία αποσκοπεί να στερήσει από τους δανειστές την πρόσβαση στα περιουσιακά στοιχεία. Στην εν λόγω δίκη, από την καταγγελία της συμβατικής σχέσεως με τη Dimoco Europe GmbH από την καθής μέχρι την υποβολή της αίτησης στο δικαστήριο είχαν μεσολαβήσει μόνον μερικοί μήνες και ο νόμος της Μάλτας δεν είχε θεσπιστεί ακόμη.

Σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014, πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις. Αφενός, πρέπει να υπάρχει επείγουσα ανάγκη δέσμευσης λογαριασμών και, αφετέρου, πρέπει να υπάρχει κίνδυνος ότι, χωρίς τη δέσμευση λογαριασμών, η εκτέλεση θα εμποδιστεί ή θα καταστεί σημαντικά δυσκολότερη. Επομένως, δεν απαιτείται μόνον μια (επικίνδυνη) ενέργεια του οφειλέτη, αλλά πρέπει επίσης να υπάρχει χρονική σύνδεση με την υποβολή της αιτήσεως [«...πρόσφατες ενέργειες...» (αιτιολογική σκέψη 14)].

Η καταγγελία της συμβάσεως με τον αυστριακό πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που έγινε με σκοπό τη βλάβη των δανειστών αποτελεί ενέργεια της καθής για να εμποδίσει ή να καταστήσει σημαντικά δυσκολότερη την επακόλουθη εκτέλεση της επίμαχης απαιτήσεως.

Εν προκειμένω, μεταξύ της ενέργειας της καθής (καταγγελία της σύμβασης) και της υποβολής της αιτήσεως στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο μεσολάβησαν τρία και πλέον έτη. Όσο μεγαλύτερο είναι το χρονικό διάστημα τόσο λιγότερο επείγουσα φαίνεται η αίτηση. Το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού 655/2014, πρέπει να εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεως εντός προθεσμίας ημερών δεν συνηγορεί υπέρ της συνεκτιμήσεως χρονικού διαστήματος πολλών ετών. Χρονικό διάστημα τριών ή περισσότερων ετών συνηγορεί κατά του επείγοντος χαρακτήρα της δέσμευσης λογαριασμών. Κατά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, η καταγγελία της συμβάσεως δεν πρέπει πλέον να θεωρείται ως «πρόσφατη ενέργεια» κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψεως 14 του κανονισμού 655/2014 και ο αιτών δεν επικαλέστηκε άλλες ενέργειες της καθής. Η μη

εξόφληση της απαίτησης δεν αποτελεί ενέργεια κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης 14 και δεν δικαιολογεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Ελλείψει επείγουσας ανάγκης, δεν θα έπρεπε να διαταχθεί δέσμευση λογαριασμών.

Τίθεται το ζήτημα σε ποιο βαθμό πρέπει να ληφθεί υπόψη ο νόμος της Μάλτας. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν παραβλέπει το γεγονός ότι το ζήτημα της ασυμβατότητας του νόμου της Μάλτας με το δίκαιο της Ένωσης και της καταργήσεώς του μπορεί να επιλυθεί κατά τρόπο δεσμευτικό για όλες τις πλευρές μόνον μέσω διαδικασίας λόγω παραβάσεως. Εφόσον ο νόμος της Μάλτας είναι σε ισχύ και εφαρμόζεται από τα δικαστήρια της Μάλτας, πρέπει να εξεταστεί ο αντίκτυπός του στην παρούσα διαδικασία.

Σύμφωνα με το άρθρο 48, ο κανονισμός 655/2014 δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού 1215/2012. Ενώ ο κανονισμός 1215/2012 απαιτεί, κατ' ουσίαν, μόνον εκτελεστό τίτλο (δικαστική απόφαση, συμβιβασμό) και η εκτέλεση –και με τη δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών– πραγματοποιείται μόνον στο κράτος εκτέλεσης, ο κανονισμός 655/2014 απαιτεί απόδειξη κινδύνου κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1. Κατά την άποψη του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, από τις διαφορετικές νομικές βάσεις και αποτελέσματα πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο αιτών έχει δικαίωμα επιλογής δυνάμει ποίου κανονισμού θα κινηθεί (βλ. αιτιολογική σκέψη 6 «... πρόσθετο και προαιρετικό μέσο»). Παρέλκει εν προκειμένω η εξέταση του ζητήματος αν η εκτέλεση ενός τίτλου (δικαστικής απόφασης, συμβιβασμού) βάσει του κανονισμού 1215/2012 είναι ή μπορεί να είναι επιτυχής (πρόβλεψη). Κατά συνέπεια, δεν θίγεται η χορήγηση της δέσμευσης λογαριασμών όταν, όπως εν προκειμένω, δεν επιχειρήθηκε προηγουμένως η εκτέλεση βάσει του κανονισμού 1215/2012. Το γεγονός ότι το κράτος εκτέλεσεως (σύμφωνα με τον κανονισμό 1215/2012) αρνείται την εκτέλεση δεν έχει σημασία για τη δέσμευση λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014. Συναφώς, παρέλκει η εξέταση του νόμου της Μάλτας στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. Εν πάση περιπτώσει, δεν υπάρχει ακόμη τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου της Μάλτας σχετικά με την οριστική άρνηση εκτελέσεως βάσει του κανονισμού 1215/2012.

Ωστόσο, σύμφωνα με το γράμμα του, ο νόμος της Μάλτας αντιβαίνει στο άρθρο 22 του κανονισμού 655/2014, γεγονός που εμποδίζει ή καθιστά σημαντικά δυσκολότερη την αιτούμενη δέσμευση του μαλτέζικου λογαριασμού και, ως εκ τούτου, την εκτέλεση της απαίτησης στη Μάλτα.

Σύμφωνα το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014, ο κίνδυνος για την εκτέλεση δεν περιορίζεται μόνον στις ενέργειες του οφειλέτη, αλλά μπορεί επίσης να προκληθεί από τη συμπεριφορά τρίτου. Στο πλαίσιο αυτό, ο νόμος της Μάλτας θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ως εμπόδιο στην εκτέλεση. Η αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού 655/2014 αναφέρεται σε στάθμιση των συμφερόντων του δανειστή και των συμφερόντων του οφειλέτη και, στο πλαίσιο της αποδείξεως του κινδύνου, κάνει λόγο για συμπεριφορά καταλογιστέα στον οφειλέτη, δεν γίνεται μνεία των ενεργειών τρίτων. Ούτε ο δανειστής ούτε ο οφειλέτης ασκούν επιρροή στον νόμο της Μάλτας και, ως εκ τούτου, δεν φαίνεται

δικαιολογημένο, κατά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, να ληφθεί υπόψη η συμπεριφορά του Μάλτέζου νομοθέτη. Ο νόμος της Μάλτας δεν εμποδίζει τη δέσμευση λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών σε άλλα κράτη μέλη, και δεν δικαιολογεί, ως εμπόδιο για τη δέσμευση του λογαριασμού της Μάλτας, τη χορήγηση δέσμευσης λογαριασμών.

Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνεύσει τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 655/2014.

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ